DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
w LUBLINIE

Lublin, dnia 18 marca 1966 r. Nr 3 Poz. 18 - 29

TREŚĆ

Poz. 18

UCHWAŁA NR 354 PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W LUBLINIE

z dnia 29.XII.1965 r.

w sprawie koncentracji ciężarowego transportu samochodowego na obszarze województwa lubelskiego.

Na podstawie art. 55, ust. 3 i ust. 4 pkt. 4 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1963 r. Nr 29, poz. 172) oraz w wykonaniu § 1 ust. 2 uchwały Nr 287 Rady Ministrów z dnia 16 września 1964 r. w sprawie koncentracji i usprawnienia towarowego transportu samochodowego (Monitor Polski Nr 71, poz. 334), i w związku z uchwałą Nr 359 Rady Ministrów z dnia 13 września 1961 r. w sprawie usprawnienia organizacji transportu samochodowego (Monitor Polski Nr 77, poz. 324), i uchwałą Nr 225 Rady Ministrów z dnia 19 lipca 1964 r. w sprawie organizacyjno-technicznej rekonstrukcji branż i gałęzi gospodarki uspołecznionej oraz regionów (Monitor Polski Nr 55, poz. 261) oraz w porozumieniu z Ministrem Komunikacji zarządza się co następuje:

Rozdział 1.

Zasady koncentracji ciężarowego transportu samochodowego przedsiębiorstw i instytucji nietransportowych.

§ 1.

Ograniczenie na obszarze województwa lubelskiego, zgodnie z przepisami uchwały Nr 287 Rady Ministrów z dnia 16 września 1964 r. w sprawie koncentracji i usprawnienia towarowego transportu samochodowego (Monitor Polski Nr 71, poz. 334) zwanej w dalszym ciągu uchwałą Nr 287/64, gospodarczego transportu samochodowego wydziałów prezydiów rad narodowych oraz nietransportowych przedsiębiorstw (ich zjednoczeń), zarządów i instytucji podległych prezydiom rad narodowych i przez prezydia nadzorowanych oraz likwidację rozproszenia ciężarowego taboru samochodowego na obszarze województwa należy przeprowadzić sukcesywnie w terminie do dnia 31 grudnia 1966 r.

§ 2.

1. Zadania określone w § 1 należy wykonać, organizując drogą lokalnej koncentracji ciężarowego transportu samochodowego średniej i dużej ładowności:

1) gospodarstwa samochodowe lub zakłady transportu samochodowego, skupiające cały tabor samochodowy jednego przedsiębiorstwa lub prezydium rady narodowej i instytucji objętych jego budżetem albo

2) zakłady transportu samochodowego, skupiające cały tabor samochodowy kilku jednostek podległych wspólnej jednostce nadrzędnej (zjednoczeniu, zarządowi lub wydziałowi prezydium rady narodowej) albo

3) zakłady transportu samochodowego, skupiające cały tabor samochodowy kilku jednostek podległych różnym jednostkom nadrzędnym.

2. Przy przeprowadzaniu koncentracji, określonej w ust. 1, należy kierować się przepisami zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 20.VII.1965 r. w sprawie prowadzenia gospodarstwa samochodowego i zakładu transportu samochodowego oraz technologicznego i specjalizowanego transportu samochodowego (Monitor Polski Nr 39, poz. 220).

Rozdział 2.

Tryb i sposób przeprowadzania koncentracji ciężarowego transportu samochodowego.

§ 3.

1. Kierownicy (dyrektorzy) jednostek, wymienionych w § 1, opracują i złożą w Wydziale Komunikacji Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w terminie do dnia 28 lutego 1966 r. wnioski w sprawie likwidacji rozproszenia cię-

żarowego transportu samochodowego tych jednostek według zasad określonych w § 2, podając w nich:

1) gospodarstwa samochodowe, których tabor może być skoncentrowany w gospodarstwie typowym (liczącym najmniej 25 pojazdów) lub w zakładzie — z jego wskazaniem,

2) gospodarstwa samochodowe, które bez względu na liczbę ciężarowych pojazdów samochodowych powinny być dalej prowadzone w zakresie transportu technologicznego lub specjalizowanego,

3) drobne gospodarstwa samochodowe, grupujące samochody dostawcze (do 1,5 t. ładowności), które mogą być nadal prowadzone w zakresie transportu administracyjno-gospodarczego,

4) drobne gospodarstwa samochodowe, które powinny ulec likwidacji i szczególne przypadki konieczności pozostawienia niektórym z nich poszczególnych samochodów ciężarowych średniej ładowności.

2. Wnioski, wymienione w ust. 1, powinny określać:

1) jednostkę posiadającą gospodarstwo samochodowe i jej siedzibę oraz lokalizację (adres) gospodarstwa,

2) rodzaj prowadzonego transportu samochodowego, określony zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Gospodarki Komunalnej z dnia 1 lutego 1965 r. w sprawie krajowego transportu drogowego (Dz. U. Nr 7, poz. 40),

3) rodzaj i wielkość taboru samochodowego zgrupowanego w gospodarstwie,

4) obiekty i urządzenia obsługowo-naprawcze zaplecza technicznego określone stosownie do ustaleń zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 25 października 1965 r. w sprawie szczegółowych zasad tworzenia i form zaplecza technicznego transportu samochodowego (Monitor Polski Nr 59, poz. 305).

3. Wnioski powinny zawierać uzasadnienie.

4. We wnioskach dotyczących likwidacji gospodarstwa samochodowego należy podać, w porozumieniu z kierownictwem najbliższego przedsiębiorstwa (jego oddziału) transportu publicznego lub branżowego, czy będzie ono mogło przejąć tabor tego gospodarstwa i podjąć się obsługi przewozowej dotychczas przez to gospodarstwo wykonywanej.

§ 4.

1. Wydział Komunikacji Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej przeanalizuje wnioski, o których mowa w § 3, wspólnie z Wojewódzkim Przedsiębiorstwem Państwowej Komunikacji Samochodowej w Lublinie (Sekretariat Techniczno-Ekonomiczny) jako pełniącym funkcje terenowego zjednoczenia wiodącego transportu samochodowego i przedstawi Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w terminie do dnia 30 kwietnia 1966 r. plan koncentracji transportu samochodowego na obszarze województwa.

2. Plan, wymieniony w ust. 1, powinien:

1) wyznaczać gospodarstwa samochodowe, które mają stać się ośrodkami koncentracji taboru gospodarstw znajdujących się w tej samej miejscowości lub w jej bezpośrednim sąsiedztwie i ustalać formy organizacyjne tych ośrodków oraz jednostki które mają je utworzyć,

2) określać jednostki, które mają zlikwidować własne gospodarstwa samochodowe i przekazać ich tabor samochodowy wraz z posiadanymi obiektami i urządzeniami obsługowo-naprawczymi zaplecza technicznego jednostkom określonym w pkt. 1,

3) określać jednostki, które mają prowadzić samodzielnie gospodarstwo samochodowe w zakresie transportu technologicznego lub specjalizowanego oraz rodzaj i zakres przewozów, jakie mogą wykonywać,

4) określać jednostki, które mogą prowadzić gospodarstwo samochodowe w zakresie transportu administracyjno-gospodarczego grupując samochody dostawcze i szczególne przypadki konieczności pozostawienia im poszczególnych samochodów ciężarowych średniej ładowności,

5) ustalać, jakim przedsiębiorstwom transportu publicznego lub branżowego (ich oddziałom lub innym placówkom terenowym) mają przekazać swój tabor samochodowy średniej i dużej ładowności (wraz z posiadanymi obiektami i urządzeniami obsługowo-naprawczymi zaplecza technicznego) te jednostki, których gospodarstwa samochodowe mają ulec likwidacji, a nie mają być skomasowane zgodnie z przepisami pkt. 1 i 2,

6) ustalać terminy realizacji planu, tak by całkowita koncentracja transportu została ukończona do dnia 31 grudnia 1966 r.

§ 5.

1. Plan koncentracji transportu samochodowego na obszarze województwa podlega zatwierdzeniu przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej.

2. Po zatwierdzeniu planu (ust. 1), kierownicy (dyrektorzy) jednostek wymienionych w § 1, zarządzą we wspólnym porozumieniu przystąpienie do wykonania go zgodnie z ustalonymi terminami. Informacje o przebiegu wykonania planu złożą kierownicy (dyrektorzy) jednostek Wydziałowi Komunikacji Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do dnia 31 stycznia 1967 r.

3. Jeżeli w toku przeprowadzanie ogólnej koncentracji transportu samochodowego na obszarze województwa okaże się celowość wprowadzenia zmian do zatwierdzonego planu, Wydział Komunikacji Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w porozumieniu z Wojewódzkim Przedsiębiorstwem Państwowej Komunikacji Samochodowej w Lublinie (Sekretariat Techniczno-Ekonomiczny) przedłoży Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej odpowiednie wnioski.

4. Przepisy niniejszego paragrafu nie zwalniają jednostek, określonych w § 1, od obowiązków wynikających z § 1 ust. 7 i 9 uchwały Nr 287/64 oraz z przepisów rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Gospodarki Komunalnej z dnia 1 lutego 1965 r. w sprawie krajowego transportu drogowego (Dz. U. Nr 7, poz. 40).

§ 6.

1. Przekazywanie zakładów, obiektów i środków trwałych, wynikające z przeprowadzania koncentracji transportu samochodowego, następuje nieodpłatnie według zasad określonych w § 6 uchwały Nr 287/64.

2. Przekazywanie środków transportu samochodowego, wymienionych w ust. 1, pociąga za sobą obowiązek przejmowania i wykonywania odpowiednich zadań przewozowych na rzecz jednostki przekazującej.

3. Jeżeli utworzenie zakładu transportu samochodowego w wyniku koncentracji transportu nastąpi w okresie wykonywania rocznego planu gospodarczego, operatywny plan jednostki, wyznaczonej do prowadzenia zakładu, podlega korekcie odpowiadającej dodatkowym zadaniom przewozowym; przepis ten dotyczy również przedsiębiorstw transportu samochodowego podległych Prezydium, przejmujących takie zadania.

4. Zadania, o których mowa w ust. 2, na lata następujące po roku ich przejęcia, jednostka przejmująca obowiązana jest uwzględniać w swoich kolejnych planach gospodarczych; przepis ten dotyczy również przedsiębiorstw wymienionych w ust. 3.

§ 7.

Ciężarowy tabor samochodowy średniej i dużej ładowności może być przydzielany tylko tym jednostkom wymienionym w § 1, które będą mogły prowadzić gospodarstwo samochodowe lub zakład transportu samochodowego po dniu 31 grudnia 1966 r. w wyniku przeprowadzanej koncentracji transportu.

§ 8.

Nadzór nad przeprowadzeniem koncentracji transportu samochodowego, o której mowa w niniejszym rozdziale, oraz koordynację jej wykonania powierza się Zastępcy Przewodniczącego Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej Obywatelowi Janowi Kisielewiczowi.

Rozdział 3.

Program organizacyjnego rozwoju transportu samochodowego prowadzonego na obszarze województwa.

§ 9.

1. Prace nad koncentracją całego ciężarowego transportu samochodowego na obszarze województwa powinny być prowadzone zgodnie z programem organizacyjnego rozwoju tego transportu zatwierdzonym przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej.

2. Do czasu zatwierdzenia programu, o którym mowa w ust. 1, nie mogą być podejmowane żadne inwestycje w zakresie modernizacji, rozbudowy i budowy obiektów własnego zaplecza technicznego transportu samochodowego na obszarze województwa, o ile nie posiadają zatwierdzonego projektu wstępnego w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały.

§ 10

1. Projekt programu, o którym mowa w § 9, opracuje i przedłoży Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w terminie dwóch miesięcy od daty zatwierdzenia planu koncentracji, o którym mowa w § 4 niniejszej uchwały i ogło-

szenia zarządzeń Ministrów oraz centralnych związków spółdzielczych wydanych w wykonaniu § 1 ust. 2 i 3 uchwały Nr 287/64 Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Państwowej Komunikacji Samochodowej w Lublinie (Sekretariat Techniczno-Ekonomiczny), jako pełniące funkcje terenowego zjednoczenia wiodącego transportu samochodowego prowadzonego na obszarze województwa.

2. Przy opracowaniu projektu programu (ust. 1) Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Państwowej Komunikacji Samochodowej (Sekretariat Techniczno-Ekonomiczny), kierując się ustaleniami § 3 uchwały Nr 287/64 w zakresie perspektywicznych form organizacyjnych transportu samochodowego i wytycznymi § 4 ust. 1 tej uchwały w sprawie tworzenia zaplecza technicznego transportu, obowiązane jest uwzględnić:

1) wytyczne organizacyjne zawarte w zarządzeniach ministrów (kierowników urzędów centralnych) oraz centralnych związków spółdzielczych, wydanych w wykonaniu § 1 ust. 2 i 3 uchwały Nr 287/64 w odniesieniu do transportu prowadzonego na obszarze województwa,

2) zatwierdzony przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej plan koncentracji transportu samochodowego jednostek organizacyjnych podporządkowanych Prezydium. (§ 4).

3. Projekt programu opracowany przez Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Państwowej Komunikacji Samochodowej (Sekretariat Techniczno-Ekonomiczny) powinien być uzgodniony:

1) z Wydziałem Komunikacji Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w zakresie zastosowania przepisów rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Gospodarki Komunalnej z dnia 1 lutego 1965 r. w sprawie krajowego transportu samochodowego (Dz. U. Nr 7, poz. 40),

2) z Wojewódzką Komisją Planowania Gospodarczego — w zakresie planów zagospodarowania przestrzennego oraz zaopiniowany przez terenowy organ wykonawczy porozumienia branżowego zaplecza technicznego motoryzacji — w zakresie rozwoju własnego zaplecza technicznego transportu samochodowego.

§ 11.

1. Projekt programu (§ 10) powinien zawierać:

1) zwięzłe przedstawienie aktualnego stanu organizacyjnego i funkcjonowanie ciężarowego transportu samochodowego na obszarze województwa w oparciu o materiały z przeprowadzonych badań lub sporządzonej monografii branży,

2) proponowane zmiany organizacyjne w transporcie samochodowym, a mianowicie:

a) określenie ośrodków koncentracji taboru samochodowego w przedsiębiorstwach transportowych, ich oddziałach i placówkach terenowych oraz w zakładach transportu samochodowego i w gospodarstwach samochodowych liczących co najmniej 40 pojazdów samochodowych — ze wskazaniem jednostek organizacyjnych, które mają je posiadać,

b) wykaz gospodarstw samochodowych transportu technologicznego i specjalizowanego oraz jednostek organizacyjnych, które mogą je prowadzić,

c) wykaz jednostek organizacyjnych zobowiązanych do przekazania taboru wraz z posiadanym zapleczem technicznym jednostkom określonym pod literą a),

d) wykaz jednostek organizacyjnych zobowiązanych do przekazania taboru (bez zaplecza technicznego) ze wskazaniem jednostek przejmujących ten tabor,

e) wnioski w sprawie zmian w organizacyjnym podporządkowaniu zakładów transportu samochodowego i gospodarstw samochodowych,

3) proponowany podział zadań przewozowych na koniec 1970 i 1980 r. pomiędzy jednostki organizacyjne, które mają prowadzić zajezdnie samochodowe w nowym układzie organizacyjnym transportu samochodowego,

4) proponowaną sieć zajezdni na koniec 1970 i 1980 r. uwzględniającą stan istniejący, eliminację, modernizację, rozbudowę i budowę obiektów zaplecza technicznego transportu samochodowego,

5) uzasadnienie przyjętej w projekcie koncepcji organizacyjnej.

2. Przy sporządzaniu projektu programu należy kierować się wytycznymi Zjednoczenia Państwowej Komunikacji Samochodowej.

§ 12.

Wszystkie jednostki organizacyjne działające na obszarze województwa obowiązane są udzielać Wojewódzkiemu Przedsiębiorstwu Państwowej Komunikacji Samochodowej (Sekretariat Techniczno-Ekonomiczny) i jego oddziałom wszelkich informacji w zakresie niezbędnym dla opracowania projektu programu określonego w § 10.

§ 13.

Zobowiązuje się Wydział Budownictwa, Urbanistyki i Architektury Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie do przestrzegania przy wydawaniu lokalizacji i uzgadnianiu dokumentacji technicznej zaplecza technicznego dla transportu samochodowego na obszarze województwa wytycznych ustalonych w zarządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 25 października 1965 r. w sprawie szczegółowych zasad tworzenia i form zaplecza technicznego transportu samochodowego (Monitor Polski Nr 59, poz. 305) oraz do brania pod uwagę w tych sprawach opinii Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa PKS, jako pełniącego funkcję zjednoczenia wiodącego w tym transporcie.

§ 14.

Projektem programu (§ 10) nie należy obejmować koncentracji transportu samochodowego prowadzonego przez państwowe gospodarstwa rolne, państwowe ośrodki maszynowe, spółdzielnie produkcyjne i kółka rolnicze.

§ 15.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie.

Sekretarz Prezydium WRN	Przewodniczący Prezydium WRN
Edward Zając	**Paweł Dąbek**

Poz. 19

UCHWAŁA NR 17/240/66

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W LUBLINIE

z dnia 25 stycznia 1966 r.

w sprawie upowszechnienia ubezpieczeń trzody chlewnej na terenie województwa lubelskiego.

Na podstawie art. 55 ust. 4 ustawy z dnia 25.I.1958 r. o radach narodowych (jednolity tekst Dz. U. Nr 29, poz. 172 z 1963 r.) oraz na podstawie § 2 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21.II.1963 r. w sprawie współdziałania organów administracji państwowej z Państwowym Zakładem Ubezpieczeń w zakresie ubezpieczeń majątkowych i osobowych oraz w zakresie zapobiegania powstawaniu szkód losowych (Dz. U. Nr 8, poz. 47) Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie uchwala co następuje:

§ 1.

Zalecić Oddziałowi Wojewódzkiemu i Inspektoratom Powiatowym PZU upowszechnienie ubezpieczeń trzody chlewnej, w szczególności przez nawiązanie współpracy z Lubelskimi Zakładami Mięsnymi i jednostkami Związku Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska".

§ 2.

Zalecić Lubelskim Zakładom Mięsnym i Wojewódzkiemu Związkowi Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" współdziałanie z jednostkami organizacyjnymi i PZU w zakresie propagowania i udzielania pomocy w zawieraniu ubezpieczeń kontraktowanej trzody chlewnej.

§ 3.

Zobowiązać prezydia GRN i sołtysów do:

1) uświadamiania hodowców o warunkach korzystania z ubezpieczenia trzody chlewnej użytkowej i hodowlanej, wykorzystując materiały informacyjne dostarczone przez PZU,

2) udzielenia pomocy w zawieraniu umów ubezpieczenia trzody chlewnej.

§ 4.

Zalecić Oddziałowi Wojewódzkiemu PZU przedstawienie Wydziałowi Rolnictwa i Leśnictwa Prez. WRN analizy przyczyn padnięć trzody chlewnej, celem podejmowania właściwych poczynań profilaktycznych zmierzających do ograniczania ilości upadków.

§ 5.

Powierzyć wykonanie uchwały Oddziałowi Wojewódzkiemu PZU, Lubelskim Zakładom Mięsnym, Wojewódzkiemu

Związkowi Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" oraz Wydziałowi Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium WRN.

§ 6.

Nadzór nad wykonaniem niniejszej uchwały zleca się Zastępcy Przewodniczącego Prezydium WRN ob. mgr inż. J. Krupce.

§ 7.

Termin wykonania uchwały do dnia 31.XII.1966 r.

§ 8.

Uchwała obowiązuje od dnia jej podjęcia.

Sekretarz Prez. WRN **Edward Zając** Przewodniczący Prez. WRN **Paweł Dąbek**

Poz. 20

ZARZĄDZENIE NR 41

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W LUBLINIE

z dnia 11.I.1966 r.

w sprawie usprawnienia usług przy czyszczeniu kominów oraz przewodów dymowych i spalinowych na obszarze województwa lubelskiego

Na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25.II.1964 r. o wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowe (Dz. U. Nr 8, poz. 47) oraz § 2 ust. 1 pkt. 4 i 8 uchwały Nr 440 Rady Ministrów z dnia 17.XI.1961 r. w sprawie określenia obowiązków prezydiów rad narodowych w zakresie ochrony przeciwpożarowej (M. P. Nr 91, poz. 383) i w związku z rozporządzeniem Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 11.VI.1952 r. w sprawie czyszczenia kominów oraz przewodów dymowych i spalinowych (Dz. U. Nr 36, poz. 252) — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej zarządza, co następuje:

§ 1.

1. Przypomina się zainteresowanym koncesjonariuszom kominiarskim o obowiązku przestrzegania ustalonych odrębnymi przepisami terminów czyszczenia kominów oraz przewodów dymowych i spalinowych z uwzględnieniem podniesienia jakości wykonywanych usług.

2. Terminy, o których mowa w ust. 1, powinny być podawane do wiadomości mieszkańcom miast i wsi pisemnie lub w inny sposób przyjęty na danym terenie co najmniej na trzy dni przed rozpoczęciem czyszczenia kominów oraz przewodów dymowych i spalinowych.

3. Po przeprowadzeniu okresowego czyszczenia, pracownik obsługi kominiarskiej obowiązany jest pozamykać otwory do czyszczenia oraz wybrać z przewodów kominowych i kanałów łączących paleniska z przewodami kominowymi sadze i złożyć je do naczynia niepalnego, dostarczonego przez osobę sprawującą zarząd budynku. Naczynie to musi być zamykane niepalną przykrywą.

4. Sadze, o których mowa w ust. 3, muszą być dokładnie wygaszone i usuwane w miejsce nie powodujące zagrożenia pożarowego wyznaczone przez osobę sprawującą zarząd budynków.

§ 2.

1. Zobowiązuje się kominiarzy do szczegółowego kontrolowania w czasie świadczenia usług kominiarskich stanu urządzeń ogrzewczo-kominowych, a w szczególności na okoliczność czy:

1) nie są zatkane przewody kominowe,

2) kominy nie posiadają uszkodzeń,

3) zewnętrzna strona kominów na części strychowej budynku i nad dachem jest otynkowana i pobielona lub w inny odpowiedni sposób uszczelniona (zabezpieczona),

4) w kominie na strychu nie umieszczono wędzarni lub suszarni,

5) kominy zaopatrzone są w odpowiednie drzwiczki niepalne do wybierania sadzy,

6) nie wprowadzono elementów konstrukcji drewnianej do urządzeń ogrzewczo-kominowych oraz czy elementy palne znajdują się w odpowiedniej odległości od tych urządzeń i blaszanych rur dymowych,

7) znajdują się w odpowiednim stanie technicznym ławy kominiarskie, poręcze i klamry włazowe na dachy strome, drabiny do otworu wyłazowego na dach i drzwiczki (klapy) nad wyłazem,

8) na strychach budynków posiadających kominy nie nagromadzono przedmiotów i materiałów palnych (rupieci, słomy, siana, koniczyny, zboża, szmat) oraz materiałów łatwozapalnych, wybuchowych itp.

2. W przypadku stwierdzenia zaniedbań i usterek w urządzeniach wymienionych w ust. 1 kominiarze mają obowiązek sporządzania odpowiednich meldunków i przekazywania ich właściwym koncesjonariuszom kominiarskim celem wydania ostrzeżeń, o których mowa w § 13.

§ 3.

Właściciele, zarządzający i użytkownicy nieruchomości zobowiązani są utrzymywać w należytym stanie technicznym urządzenia ogrzewniczo-kominowe, niepalne drzwiczki do wybierania sadzy oraz ławy kominiarskie, drabiny do dachu, włazy itp.

§ 4.

1. Zobowiązuje się koncesjonariuszy kominiarskich do zaopatrzenia właścicieli, zarządzających lub użytkowników budynków posiadających kominy w odpowiednie książki kontroli kominiarskiej, ustalone odrębnymi przepisami.

2. Książki, o których mowa w ust. 1, muszą być prowadzone przez posiadaczy kominów i kominiarzy przejrzyście i szczegółowo według rubryk ustalonych odnośnymi przepisami.

3. Pracownik obsługi kominiarskiej zobowiązany jest wpisywać do książki wymienionej w ust. 1 każdorazowo uwagi własne i spostrzeżenia dotyczące zaniedbań lub usterek w urządzeniach ogrzewczo-kominowych, zagrażających bezpieczeństwu pożarowemu albo uniemożliwiających dokonanie usług.

§ 5.

1. Właściciele, zarządzający lub użytkownicy nieruchomości posiadających kominy, przewody dymowe lub spalinowe zobowiązani są do potwierdzenia czynności kominiarskich w specjalnej książce, posiadanej przez kominiarza.

2. Wykonane czynności kominiarskie na terenie gromadzkich (równorzędnych) rad narodowych winny być potwierdzone w książkach również przez zainteresowanych sołtysów, a następnie przez odnośne biura gromadzkie. W razie nieobecności sołtysa, czynności kominiarskie mogą być potwierdzone przez miejscowego naczelnika OSP, a w zakładach pracy — przez kierownika zakładu lub upoważnionego przez niego pracownika.

3. Potwierdzający wykonanie usług kominiarskich mogą wpisywać do książek wymienionych w ust. 1 własne uwagi i spostrzeżenia dotyczące pracy kominiarzy.

§ 6.

Plany usług kominiarskich nakładane na poszczególnych kominiarzy powinny być dostosowane do ich praktycznej możliwości wykonawczej.

§ 7.

1. Należność za usługi kominiarskie może być inkasowana tylko po uprzednim dokonaniu tych usług.

2. Wysokość opłat za czynności wymienione w ust. 1 nie może przekraczać obowiązujących norm, ustalonych przez Państwową Komisję Cen. Wysokość ta powinna być uzależniona również od faktycznej ilości przetartych kominów oraz przewodów dymowych lub spalinowych.

3. Osoby dokonujące inkasa należności za usługi kominiarskie muszą posiadać aktualne upoważnienie do inkasa, wydane przez zainteresowanych koncesjonariuszy kominiarskich.

§ 8.

1. Zobowiązuje się prezydia powiatowych (równorzędnych) rad narodowych do wydania kominiarzom upoważnień do wstępu na strychy i do wnętrza budynków posiadających piece i kominy oraz przewody dymowe i spalinowe.

2. Upoważnienia, o których mowa w ust. 1, dotyczą tylko wstępu w sprawach związanych ze sprawdzaniem stanu technicznego urządzeń ogrzewczo-kominowych i czyszczenia kominów.

§ 9.

1. Zobowiązuje się koncesjonariuszy kominiarskich i ich jednostki nadrzędne szczebla wojewódzkiego do zorganizowania odpowiedniego nadzoru technicznego i kontroli nad przebiegiem czyszczenia kominów oraz przewodów dymowych i spalinowych.

2. Nadzór techniczny i kontrola nad częstotliwością i jakością usług powinna być sprawowana przede wszystkim przez upoważnionych mistrzów kominiarskich.

3. Nadzór, o którym mowa w ust. 2 powinien być równie sprawowany:

1) we wsiach i osiedlach przez prezydia gromadzkich (równorzędnych) rad narodowych, sołtysów i OSP,

2) w zakładach pracy przez kierowników tych zakładów lub osoby przez nich upoważnione (inspektorów ochrony ppoż., kierowników lub komendantów ochrony ppoż., nieetatowych referentów ochrony ppoż., OSP itp.),

3) w miastach posiadających zawodowe straże pożarne — przez te straże.

4. Komendy straży pożarnych zobowiązane są do sprawowania ogólnego nadzoru nad częstotliwością i jakością wycierów kominów na terenie województwa oraz przedkładania prezydiom powiatowych (równorzędnych) rad narodowych analiz z przebiegu usług kominiarskich i wniosków w tym zakresie.

5. Analizy, o których mowa w ust. 4, winny być dokonywane również przez koncesjonariuszy kominiarskich i ich jednostki nadrzędne szczebla wojewódzkiego.

§ 10

Zobowiązuje się koncesjonariuszy kominiarskich i ich jednostki nadrzędne do organizowania okresowych narad roboczych z kominiarzami z udziałem zainteresowanych przedstawicieli władz, instytucji i organizacji społecznych.

§ 11.

1. Jednostki kominiarskie zobowiązane są do niezwłocznego podjęcia prac w kierunku podwyższenia niezbędnych kwalifikacji zawodowych kominiarzy w celu zaspokojenia potrzeb terenowych na czeladników i mistrzów kominiarskich.

2. W pracach nad podniesieniem kwalifikacji określonych w ust. 1 powinny udzielić niezbędnej pomocy wydziały przemysłu prezydiów powiatowych (równorzędnych) rad narodowych, cechy rzemieślnicze i Izba Rzemieślnicza.

§ 12.

Zobowiązuje się koncesjonariuszy kominiarskich i ich jednostki szczebla wojewódzkiego do rekrutacji kadry dla zaspokojenia potrzeb kominiarskich.

§ 13.

1. Koncesjonariusze kominiarscy i ich jednostki w terenie zobowiązane są do wydawania właścicielom, zarządzającym lub użytkownikom nieruchomości ostrzeżeń wg załącznika do niniejszego zarządzenia w przypadku stwierdzenia przez kominiarzy zaniedbań i usterek w urządzeniach ogrzewczo-kominowych, mogących być przyczyną powstania pożaru.

2. Ostrzeżenia, o których mowa w ust. 1, powinny być wydawane w terminie 14 dni od daty stwierdzenia zaniedbań i usterek.

3. Odpisy ostrzeżeń kominiarskich w sprawach dotyczących budynków oraz drobnych zakładów pracy we wsiach i miasteczkach powinny być przesyłane do wiadomości terenowo właściwym prezydiom gromadzkich (równorzędnych) rad narodowych, zaś dotyczące większych zakładów pracy i miast stanowiących powiaty — powiatowym (równorzędnym) komendom straży pożarnych.

4. Jednostki kominiarskie mają obowiązek sprawdzania stopnia realizacji wydanych ostrzeżeń i zawiadamiania organów wymienionych w ust. 3 o przebiegu realizacji tych ostrzeżeń.

5. W przypadku stwierdzenia, że zaniedbania i usterki objęte ostrzeżeniem nie zostały usunięte w terminie, biura gromadzkie (równorzędne) i komendy straży pożarnych mają obowiązek niezwłocznego wydania zarządzeń pokontrolnych celem usunięcia tych zaniedbań z zagrożeniem karą w razie ich nie wykonania.

§ 14.

W stosunku do winnych naruszenia przepisów przeciwpożarowych lub uchylenia się od obowiązku czyszczenia kominów albo zabraniania dokonania czynności kominiarskich, należy stosować środki przymusu administracyjnego, a w przypadkach szczególnych kierować sprawy do kolegiów karno-administracyjnych w trybie art. 29 ustawy z dnia 13.IV.1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 120).

§ 15.

Traci moc zarządzenie Prezydium WRN w Lublinie w sprawie czyszczenia przewodów dymowych w budynkach mieszkalnych i przemysłowych na obszarze województwa lubelskiego (Dz. Urz. WRN Nr 5, poz. 33 z 1952 r.).

§ 16.

Wykonanie zarządzenia porucza się Urzędowi Spraw Wewnętrznych Prezydium WRN oraz prezydiom powiatowych i gromadzkich (równorzędnych) rad narodowych.

§ 17.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Sekretarz Prez. WRN
Edward Zając

Przewodniczący Prez. WRN
Paweł Dąbek

Zał. do § 13, ust. 1 zarz. PWRN Nr 41 z dn. 11.I.1966 r.

....
(pieczęć nagłówkowa)

...., dn. .... 19....... r.

Ob. ....

....

w ....

ul. (p-ta) ....

pow. ....

Ostrzeżenie

o konieczności usunięcia usterek w urządzeniach ogrzewczo-kominowych.

Działając na podstawie § 13 ust. 1 zarządzenia Nr 41 Prezydium WRN w Lublinie z dnia 11 stycznia 1966 r. w sprawie usprawnienia usług przy czyszczeniu kominów oraz przewodów dymowych i spalinowych (Dz. Urz. WRN Nr 3, poz. 20) — zwraca się uwagę Obywatelowi na konieczność usunięcia niżej wyszczególnionych usterek w urządzeniach ogrzewczo-kominowych, a mianowicie: ....

....

....

Usterki wymienione w pkt. .... winny być usunięte w terminie do dnia............................ 19....... r.

....

Sporządzono w 3 egz.

1. Do wykonania adresat.
2. Do wiadomości — Prez. Grom. (Miejskiej) Rady Narodowej w.................... Powiatowej — Miejskiej K-dy Str. Poż. w....................
3. Do rejestru ostrzeżeń koncesjonariusza.

....
(podpis)

Oświadczenie

Oświadczam, że usterki wyszczególnione wyżej zostały usunięte we wskazanym terminie.

...., dn.................. 19....... r.

....
(podpis właściciela, użytkownika lub zarządzającego nieruchomością)

Stwierdzam, że Ob... w/w usterki usunął.

...., dn.................. 19....... r.

....
(podpis i pieczęć sołtysa lub naczelnika OSP względnie komitetu blokowego)

....

Ostrzeżenie nr.................... z dn.................... 19.......r.
otrzymałem .... dn.................... 19....... r.

....
(podpis)

Pouczenie

1. Po usunięciu usterek, o których mowa w niniejszym ostrzeżeniu, podpisaniu oświadczenia oraz uzyskaniu potwierdzenia sołtysa lub naczelnika OSP, względnie komitetu blokowego, ostrzeżenie to należy przesłać:

a) do właściwego Prezydium Gromadzkiej (Miejskiej) Rady Narodowej, jeżeli dotyczy ono budynków i drobnych

zakładów pracy położonych we wsiach lub w miastach nie stanowiących powiatów,

b) do właściwej Powiatowej (Miejskiej) Komendy Straży Pożarnych, jeżeli ostrzeżenie dotyczy budynków położonych w miastach stanowiących powiaty. Zakłady pracy zawiadamiają pismem oddzielnym o usunięciu usterek we wskazanym terminie właściwe jednostki wymienione w pkt. b lub inspektora ochrony przeciwpożarowej, jeżeli zakład należy do resortu posiadającego własną służbę przeciwpożarową.

2. W przypadku nie usunięcia w terminie usterek wymienionych na odwrotnej stronie niniejszego ostrzeżenia, w stosunku do Obywatela zostaną zastosowane przez odpowiedni organ prezydium zainteresowanej rady narodowej — środki przymusu administracyjnego. W przypadkach szczególnych, sprawa może być również skierowana do kolegium karno-administracyjnego z wnioskiem o ukaranie w trybie art. 29 ustawy z dn. 13.IV.1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 120).

3. W razie powstania pożaru z winy właściciela, użytkownika lub zarządzającego nieruchomością, PZU może ograniczyć do połowy wypłatę odszkodowania za spalone mienie na zasadzie § 27 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20.IX.1957 r. w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia budynków (Dz. U. Nr 32, poz. 254) oraz § 26 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28.I.1958 r. w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia mienia ruchomego w gospodarstwach rolnych (Dz. U. Nr 14, poz. 59). Osoby, które dopuściły do powstania pożaru, mogą być również pociągnięte do odpowiedzialności karnej w trybie art. 215 KK.

Poz. 21

UCHWAŁA NR 19

MIEJSKIEJ RADY NARODOWEJ W LUBLINIE

z dnia 8 grudnia 1965 r.

w sprawie nadania nazw ulicom położonym w granicach administracyjnych m. Lublina.

Na podstawie art. 13 ust. 2 rozporządzenia z dnia 24 października 1934 r. o ustaleniu nazw miejscowości i obiektów fizjograficznych oraz o numeracji nieruchomości (Dz. U. Nr 94, poz. 850) w związku z art. 43 ust. 1 lit. p ustawy z dnia 23 czerwca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 35, poz 294) i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych w brzmieniu jednolitego tekstu (Dz. U. Nr 29, poz. 172 z 1963 r.) po konsultacji z Komisją Ochrony Porządku i Bezpieczeństwa Publicznego oraz Komisją Kultury na wniosek Komisji Gospodarki Komunalnej Miejskiej Rady Narodowej — Miejska Rada Narodowa uchwala, co następuje:

§ 1.

Nadaje się następujące nazwy ulicom położonym w granicach administracyjnych m. Lublina.

I. KONSTANTYNÓW

1. ul. Baltazara Paśnikowskiego — pierwszy naczelnik woj. lubelskiego w czasie powstania 1863 r.
— oznaczona na planie sytuacyjnym m Lublina nr 119
2. ul. Konstantynów
— oznaczona na planie sytuacyjnym m. Lublina nr 20
3. ul. Poczekajka
— oznaczona na planie sytuacyjnym m. Lublina nr 21

II. RURY

4. ul. Ruchu Oporu
— oznaczona na planie sytuacyjnym m. Lublina nr 18
5. ul. Zakole
— oznaczona na planie sytuacyjnym m. Lublina nr 16
6. ul. Chabrowa
— oznaczona na planie sytuacyjnym m. Lublina nr 17

III. OSIEDLE IM. ADAMA MICKIEWICZA (L.S.M.)

7. ul. Świtezianka
— oznaczona na planie sytuacyjnym m. Lublina nr 121

IV. OSIEDLE IM. JULIUSZA SŁOWACKIEGO (L.S.M.)

8. ul Balladyny
— oznaczona na planie sytuacyjnym m. Lublina nr 23

V. LEMSZCZYZNA BURSAKI (GRANICZNIK)

9. ul. Dłotlice — od zaginionej miejscowości k. Lublina
— oznaczona na planie sytuacyjnym m. Lublina nr 76
10. ul. Nasutowska
— oznaczona na planie sytuacyjnym m. Lublina nr 77
11. ul. Do Dysa
— oznaczona na planie sytuacyjnym m. Lublina nr 78

VI. HAJDÓW I TRZEŚNIÓW

12. ul. Hajdowska
— oznaczona na planie sytuacyjnym m. Lublina nr 7
13. ul. Łagiewnicka
— oznaczona na planie sytuacyjnym m. Lublina nr 2
14. ul. Jakubowicka
— oznaczona na planie sytuacyjnym m. Lublina nr 3
15. ul. Zawieprzycka
— oznaczona na planie sytuacyjnym m. Lublina nr 4
16. ul. Kijańska
— oznaczona na planie sytuacyjnym m. Lublina nr 5
17. ul. Łuszczowska
— oznaczona na planie sytuacyjnym m. Lublina nr 6

VII. MAJDAN TATARSKI

18. ul. Chemiczna
— oznaczona na planie sytuacyjnym m. Lublina nr 8
19. ul. Azotowa
— oznaczona na planie sytuacyjnym m. Lublina nr 9

VIII. FELIN

20. ul. Krępiecka
— oznaczona na planie sytuacyjnym m. Lublina nr 11
21. ul. Felin
— oznaczona na planie sytuacyjnym m. Lublina nr 12

IX. DZIESIĄTA

22. ul. Skrzynicka
— oznaczona na planie sytuacyjnym m. Lublina nr 13
23. ul. Sokolniki
— oznaczona na planie sytuacyjnym m. Lublina nr 113

X. WROTKÓW

24. ul. Budowlana
— oznaczona na planie sytuacyjnym m. Lublina nr 14
25. ul. Przy Bocznicy
— oznaczona na planie sytuacyjnym m. Lublina nr 114

XI. STARE MIASTO

26. ul. Ku Farze
— oznaczona na planie sytuacyjnym m. Lublina nr 121.

§ 2.

Wykonanie uchwały porucza się Prezydium Miejskiej Rady Narodowej.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia jej w Dzienniku Wojewódzkim Rady Narodowej w Lublinie.

Przewodniczący Prez. MRN **Mieczysław Martyn**

Przewodniczący Obrad **Ludwik Przyszlak**

Poz. 22

ZARZĄDZENIE PORZĄDKOWE NR 1

POWIATOWEJ RADY NARODOWEJ W LUBLINIE

z dnia 5 marca 1966 r

w sprawie wprowadzenia zakazu hodowli gołębi w określonych miejscowościach powiatu lubelskiego.

Na podstawie art. 7 i art. 9 ust. 1 w związku z art. 12 ust. 2 pkt. 2 i ust. 3 ustawy z dnia 25 lutego 1964 roku o wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowe (Dz. U. Nr 8, poz. 47) — Powiatowa Rada Narodowa zarządza co następuje:

§ 1.

Wprowadza się zakaz hodowli gołębi w następujących miejscowościach powiatu lubelskiego: Świdnik Duży i Biskupie gromada Wólka, kolonia Krępiec i kolonia Franciszków gromada Krępiec, kolonia Kalinówka gromada Głusk, Janówek gromada Mełgiew i obszar miasta Świdnika.

§ 2.

1. Na terenie wyżej wymienionych miejscowości hodowcy gołębi obowiązani są do zlikwidowania prowadzonych przez siebie hodowli gołębi.

2. Zarządzenie to nie dotyczy hodowców zrzeszonych w Polskim Związku Hodowców Drobnego Inwentarza, hodujących gołębie w zamkniętych wolierach oraz gołębie ras opasowych.

§ 3.

Winni naruszenia przepisów zarządzenia podlegają karze grzywny w wysokości do 1.000 złotych. Orzekanie następuje w trybie przepisów o orzecznictwie karno-administracyjnym.

§ 4.

Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od jego ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie.

Przewodniczący Prez. PRN **Bogdan Golan** Przewodniczący Obrad **Wincenty Pukar**

Poz. 23

UCHWAŁA NR 47
PREZYDIUM POWIATOWEJ RADY NARODOWEJ W BEŁŻYCACH

z dnia 8 lipca 1965 roku

w sprawie zatwierdzenia planu terenów budowlanych we wsiach Niedrzwica Kościelna i Załucze.

Na podstwie art. 4 pkt. 4 ustawy z dnia 31.I.1961 roku o terenach budowlanych na obszarach wsi (Dz. U. Nr 5, poz. 30), § 16 pkt. 1 rozporządzenia Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z dnia 31.V.1961 r., w sprawie zasad i trybu wyznaczania terenów budowlanych na wsi (Dz. U. Nr 30, poz. 150), rozporządzenia Przewodniczącego KBUA oraz Min. Rolnictwa z dnia 31.V.1961 r. w sprawie zasad i trybu postępowania przy opracowywaniu projektu planu podziału terenów budowlanych na obszarzach wsi (Dz. U. Nr 30, poz. 151) — Prezydium Powiatowej Rady Narodowej po zapoznaniu się z przedstawionymi do wglądu materiałami i po przeanalizowaniu projektu wyznaczenia terenów budowlanych dla zespołów wsi Niedrzwica Kościelna i Załucze — postanawia:

§ 1.

Zatwierdzić projekt wyznaczenia terenów budowlanych dla zespołów wsi Niedrzwica Kościelna i Załucze w GRN Niedrzwica Kościelna.

§ 2.

Wykonanie uchwały zleca się kierownikom: Wydziału Budownictwa, Urbanistyki i Architektury i Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa każdemu w jego zakresie działania.

§ 3.

Treść niniejszej uchwały Wydział Budownictwa, Urbanistyki i Architektury poda do publicznej wiadomości poprzez ogłoszenie w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej oraz wywieszenie na tablicy ogłoszeń w zainteresowanych wsiach GRN Niedrzwica Kościelna.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Sekretarz Prezydium PRN **Stanisław Rząd** Przewodniczący Prez. PRN **Zenon Soboń**

Poz. 24

UCHWAŁA NR 60
PREZYDIUM POWIATOWEJ RADY NARODOWEJ W BEŁŻYCACH

z dnia 30 sierpnia 1965 r.

w sprawie wyznaczenia terenów budowlanych pod budownictwo indywidualne domków jednorodzinnych na terenie miasta Bełżyc.

Na podstawie art. 55 ustawy z dnia 25.I.1958 roku o radach narodowych (Dz. U. Nr 29, poz. 172 z 1963 roku) oraz art. 2 ust. 1 i art. 7 ustawy z dnia 22 maja 1958 roku o terenach dla budownictwa domów jednorodzinnych w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 31, poz. 138 wraz z późniejszymi zmianami) oraz w oparciu o zatwierdzony ogólny plan zagospodarowania miasta Bełżyc i zaopiniowany szczegółowy plan zagospodarowania przestrzennego — Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Bełżycach postanawia:

§ 1.

Wyznaczyć w Bełżycach pod budownictwo indywidualne domów jednorodzinnych tereny oznaczone graficznie na załączniku do uchwały kolorem czarnym i literami ABCDEF GHIJKLMNOPRSTU w Bełżycach po stronie północnej ulicy 20-lecia o powierzchni ogólnej około 3,5 ha.

§ 2.

Podać niniejszą uchwałę do publicznej wiadomości w drodze ogłoszenia w Dzienniku Wojewódzkiej Rady Narodowej i na tablicy ogłoszeń Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Bełżycach.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się kierownikowi Wydziału Budownictwa, Urbanistyki i Architektury oraz kierownikowi Wydziału Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej każdemu w zakresie jego działalności.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Sekretarz Prezydium WRN **Stanisław Rząd** Przewodniczący Prez. PRN **Zenon Soboń**

Poz. 25

UCHWAŁA NR 20/60/66
PREZYDIUM POWIATOWEJ RADY NARODOWEJ W BEŁŻYCACH

z dnia 27 stycznia 1966 r.

w sprawie zatwierdzenia planu terenów budowlanych we wsi Łubki, GRN Szczuczki.

Na podstawie art. 4 pkt. 4 ustawy z dnia 31.I.1961 roku o terenach budowlanych na obszarzach wsi (Dz. U. Nr 5, poz. 30, § 16 pkt. 1 rozporządzenia Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z dnia 31.V.1961 r. w sprawie zasad i trybu wyznaczania terenów budowlanych na wsi (Dz. U. Nr 30, poz. 150), rozporządzenia Przewodniczącego KBUA oraz Min. Rolnictwa z dnia 31.V.1961 r. w sprawie zasad i trybu postępowania przy opracowywaniu projektu planu podziału terenów budowlanych na obszarach wsi (Dz. U. Nr 30, poz. 151) — Prezydium Powiatowej Rady Narodowej po zapoznaniu się z przedstawionymi do wglądu materiałami i po przeanalizowaniu projektu wyznaczenia terenów budowlanych dla zespołu wsi Łubki postanawia:

§ 1.

Zatwierdzić projekt wyznaczenia terenów budowlanych dla zespołu wsi Łubki, GRN Szczuczki.

§ 2.

Wykonanie uchwały zleca się kierownikom: Wydziału Budownictwa, Urbanistyki i Architektury i Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa każdemu w jego zakresie działania.

§ 3.

Treść niniejszej uchwały Wydział Budownictwa, Urbanistyki i Architektury poda do publicznej wiadomości poprzez ogłoszenie w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej i wywieszenie na tablicy ogłoszeń w zainteresowanej wsi Łubki, GRN Szczuczki.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Sekretarz Prezydium PRN **Stanisław Rząd** Przewodniczący Prez. PRN **Zenon Soboń**

Poz. 26

UCHWAŁA NR 112

PREZYDIUM POWIATOWEJ RADY NARODOWEJ W KRASNYMSTAWIE

z dnia 4 grudnia 1965 r.

w sprawie wyznaczenia terenów pod budownictwo mieszkaniowe.

Na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o terenach dla budownictwa domów jednorodzinnych w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 31, poz. 138) oraz na podstawie § 2 uchwały Nr 190 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 20 lipca 1965 r., Prezydium Powiatowej Rady Narodowej postanawia, co następuje:

§ 1.

Wydzielić dodatkowe tereny państwowe, nieuzbrojone i prywatne niżej określone pod budownictwo mieszkaniowe domów jednorodzinnych na lata 1966—1970 w obrębie miasta Krasnystaw wg dołączonego szkicu sytuacyjnego, a mianowicie:

1) teren państwowy o powierzchni 3 ha, pochodzący z Państwowego Funduszu Ziemi, położony na tak zwanej „Popówce" w granicach: od strony wschodniej ul Graniczna, od strony południowej grunt państwowy użytkowany przez Państwowe Technikum Rolniczo-Chmielarskie, od strony zachodniej grunty mieszkańców wsi Krakowskie Przedmieście i od strony północnej grunt Ob. Wójcika,

2) teren składający się z części gruntów państwowych nadanych w drodze wymiany za działki budowlane zajęte pod budowę Szpitala Powiatowego, pochodzących z Państwowego Funduszu Ziemi z tzw. „Popówki" nr 15a oraz gruntów stanowiących własność prywatną o powierzchni 1,88 ha, który zgodnie z zatwierdzonym planem przestrzennym m. Krasnegostawu przeznaczony został pod ten rodzaj budownictwa, teren ten położony jest w granicach: od strony wschodniej przyległy do ulicy Okrzei, od strony południowej przy ul. Wł. Jagiełły, od strony zachodniej przy ul. J. Sobieskiego, zaś od strony północnej ul. St. Bojarczuka.

§ 2.

Zobowiązuje się kierownika Wydziału Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej do zlecenia opracowania odpowiedniego planu zagospodarowania wyznaczonych terenów pod względem urbanistyczno-budowlanym.

§ 3.

Wykonanie uchwały zleca się kierownikowi Wydziału Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w terminie do dnia 31 stycznia 1966 r.

§ 4.

Nadzór nad wykonaniem uchwały powierza sią Z-cy Przewodniczącego Prezydium Powiatowej Rady Narodowej.

§ 6.

Uchwała niniejsza podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej.

§ 6.

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Sekretarz Prezydium PRN **Zdzisław Janczak** — Przewodniczący Prez. PRN **Władysław Rudnicki**

Poz. 27

UCHWAŁA NR 20/107/66

PREZYDIUM POWIATOWEJ RADY NARODOWEJ W LUBARTOWIE

z dnia 3 lutego 1966 r.

w sprawie ustalenia normowych sum ubezpieczenia zwierząt.

Na podstawie § 6 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lipca 1963 r. w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia zwierząt gospodarczych (Dz. U. Nr 33, poz. 191) i w porozumieniu z Inspektorem Powiatowym Państwowego Zakładu Ubezpieczeń w Lubartowie (pismo z 25.IX.1965 r. Nr RL. 62/65) oraz po zapoznaniu się z opinią Komisji Rolnictwa i Leśnictwa Powiatowej Rady Narodowej z dnia 12.X.1965 r. zawartą w protokóle Nr 41/65 — Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Lubartowie postanawia:

§ 1

Ustalić normowe sumy ubezpieczenia 1 konia na 4.000 zł. (słownie cztery tysiące zł.) i jednej sztuki bydła na 3.000 zł. (słownie trzy tysiące złotych) dla terenu powiatu lubartowskiego.

§ 2

Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 marca 1966 roku. Jednocześnie tracą moc uchwały tutejszego Prezydium z dnia 17 września 1964 r. Nr 102/64 i z dnia 25 listopada 1965 r. Nr 132 w sprawach uregulowanych niniejszą uchwałą.

§ 3

Wykonanie uchwały zleca się Kierownikom Wydziałów Rolnictwa i Leśnictwa oraz Organizacyjno-Prawnego, każdemu z nich w zakresie jego właściwości.

Sekretarz Prezydium PRN **Jan Wiśniewski** — Z-ca Przewodn. Prezydium PRN **Hieronim Musiński**

Poz. 28

UCHWAŁA NR 188/65

PREZYDIUM POWIATOWEJ RADY NARODOWEJ W PUŁAWACH

z dnia 30 grudnia 1965 r.

w sprawie zatwierdzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Zespołu Wiejskich Jednostek Osadniczych Żyrzyn + Zagrody GRN Żyrzyn, powiat Puławy.

Działając na podstawie art. 23 pkt. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 roku o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 7/61, poz. 47) — Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Puławach uchwala co następuje:

§ 1

Zatwierdza się miejscowy plan ogólny zagospodarowania przestrzennego Zespołu Wiejskich Jednostek Osadniczych Żyrzyn + Zagrody, GRN Żyrzyn, powiat Puławy, opracowany przez Powiatową Pracownię Urbanistyczną Wydziału Budownictwa, Urbanistyki i Architektury Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Puławach, będący wraz z ustaleniami realizacyjnymi załącznikiem do niniejszej uchwały przechowywanym w archiwum Powiatowej Pracowni Urbanistycznej.

§ 2

Wykonanie niniejszej uchwały zleca się Kierownikowi Wydziału Budownictwa, Urbanistyki i Architektury oraz innym jednostkom organizacyjnym tutejszego Prezydium w zakresie ich kompetencji.

§ 3

Uchwała niniejsza podlega opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie oraz na tablicy ogłoszeń urzędowych Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej w Żyrzynie.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie.

Sekretarz Prezydium PRN **Andrzej Wodzinowski** — Przewodniczący Prezydium PRN **Stefan Filip**

Poz. 29

DECYZJA WYDZIAŁU GOSPODARKI KOMUNALNEJ I MIESZKANIOWEJ — MIEJSKA PRACOWNIA GEODEZYJNA PREZYDIUM MIEJSKIEJ RADY NARODOWEJ W LUBLINIE

Nr GK. Gd. III-1/83/65 z dnia 13.I. 1966 r.

Na podstawie § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1958 r. w sprawie postępowania przy podziale i rozgraniczeniu nieruchomości na terenach budownictwa domów jednorodzinnych (Dz. U. Nr 1 z 1959 r. poz. 1) — Wydział Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Miejska Pracownia Geodezyjna Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Lublinie, po rozpoznaniu wniosków o dokonanie podziału nieruchomości położonych w Lublinie przy ul. Andrzeja Struga,

wszczyna

na wniosek Miejskiego Zarządu Gospodarki Terenami PMRN w Lublinie z dnia 21.IV.1965 r. L. dz. GK. GT-I-2/9/65 podział części nieruchomości zapisanych w KW Nr 672 w granicach:

od północy nieruchomość zapisana w KW „Lublin Nr 1799",
od wschodu nieruchomość zapisana w KW „Kolonia Rury Św. Ducha Nr 1",
od południa linia regulacyjna ulicy Andrzeja Struga,
od zachodu grunty Jana i Cecylii małż. Wojtak.

Obszar objęty podziałem wynosi około 1 ha.

Od niniejszej decyzji zgodnie z § 5 ust. 4 cytowanego rozporządzenia odwołanie nie przysługuje.

Kierownik
Wydziału Gospodarki
Komunalnej i Mieszkaniowej
Stanisław Pasek

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie, oraz cennik ogłoszeń.

Prenumerata roczna wynosi 18 złotych, półroczna 10 złotych. Materiały do publikacji dostarczyć należy Redakcji najpóźniej 12 dni przed ukazaniem się numeru. Ogłoszenia o zagubieniu dokumentów — ryczałt 10.50, od każdego następnego dokumentu 1.50. Prenumeratę uiszczać z góry, rachunków nie wysyła się. Należność wpłacać w Narodowym Banku Polskim I Oddz. Miejski w Lublinie nr r/k Wydziału Budżetowo-Gospodarczego PWRN w Lublinie konto 808-94-537/2 cz. 97, dz. 41, rozdz. 412, § 55.

Adres redakcji: Prez. WRN w Lublinie, ul. 22-go Lipca Nr 4, pokój 113, tel. 2-00-41, wewn. 91
Adres administracji: Prezydium WRN w Lublinie, ul. 22 Lipca Nr 4 pokój 48. Cena 1 egz. 2,40 zł.

Lubelskie Zakłady Graficzne im. PKWN. Zam. 1046 18.III.66 L-3

24